

er selvfølgelig enig i, at udsatte, sårbare børn skal have noget, der minder om allerførsteprioritering. Dem skal vi sikre et godt liv. Vi skal bryde den negative sociale arv. Det går selvfølgelig ikke, at de har det dårligt og bliver misrøgtet af deres forældre. Men kommunerne må kunne løse den opgave inden for rammen.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Bonne for sin sidste korte bemærkning.

Kl. 15:59

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil bede ordføreren om at gøre sig den ulempe at prøve at gå ind og kigge på Indenrigsministeriets egne kommunale nøgletal og se, hvilke variationer der er kommunerne imellem. Der er altså nogle kommuner, der er vanvittig hårdt trængt på anbringelsesområdet. Hvis de skal finansiere flere anbringelser, er det altså folkeskolerne, normalundervisningen og de ældre, det kommer til at gå ud over. Jeg har jo altid i min naivitet opfattet Det Konservative Folkeparti som et rimelig socialt ansvarligt parti, men jeg bliver godt nok chokeret, når jeg hører de udmeldinger, der kommer nu.

Afslutningsvis vil jeg da gerne sige, at som vi opfatter den økonomiske situation, er det sådan, at der er 1 pct. i spil som vækstramme. Når pengene er delt ud til globalisering, velfærdsløft og regionerne, er der vel 200-300 mio. kr. tilbage til kommunerne, som man kan forhandle om.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 16:01

Henriette Kjær (KF):

Jeg mener, det hænger godt sammen. Det hænger jo også rigtig godt sammen med, at Det Konservative Folkeparti er et socialt ansvarligt parti. Vi har lavet en anbringelsesreform sammen med bl.a. SF, som giver kommunerne meget bedre muligheder for en tidlig indsats, og som sætter barnet i centrum. Jeg mener, at der med den anbringelsesreform og det store arbejde, man har lavet fra Velfærdsministeriets side i forhold til udsatte børn, hvortil der også bliver givet penge over satspuljen, er penge til at tage hånd om de udsatte børn. Ellers er det altså behård prioritering i kommunerne, og så må man nedprioritere noget andet.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og tiden er også ved at være rindt ud. Vi går videre i ordførerrækken. Værsgo til fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Egentlig er det et paradoks, at vi kalder den her debat for en afslutningsdebat, for der er jo rigtig mange sager, som ikke er afsluttet. Tværtimod tårner sagerne sig op på regeringens skriveborde, lad mig bare give nogle få eksempler:

Der er kun en helt sporadisk begyndelse på forhandlingerne med kommuner og regioner, forhandlinger, som skal finde sted i en atmosfære præget af regeringens udprægede mistillid til vores kommunestyre.

Der er fortsat en strejke, som har en stærkt negativ påvirkning af mange, mange menneskers ve og vel. Det bør parterne løse, det er deres ansvar, men afsluttet er situationen bestemt ikke, hverken hvis man venter på en undersøgelse eller en operation eller har børn, der ikke bliver passet.

Spørgsmålet om afregningen mellem offentlige og private hospitaler er bestemt heller ikke afsluttet. Regeringen har indført en såkaldt behandlingsgaranti, som vel desværre nærmest fungerer som en garanti imod, at de mest syge behandles først. Forholdet mellem offentlige og private sygehuse er fortsat helt uafklaret, og spørgsmålet om en langt mere socialt afbalanceret fordeling af de nuværende private sundhedsudgifter på ca. 20 pct. tør regeringen slet ikke røre ved.

Der er ikke taget hånd om den truende mangel på arbejdskraft. Tværtimod er skattereformen i kommission, arbejdsmarkedsreformen er i kommission, og selv sygefraværet har været i udvalg.

Der er heller ingen bred aftale for de mennesker, der fortsat sidder i asylcentre. Tværtimod bliver der i gennemsnit hver tredje dag – jeg tror faktisk, det er hver anden – givet humanitært ophold til mennesker, som er blevet nedbrudt af at sidde og vente i asylcentre.

Der er ingen, der ved, om regeringen vil standse tørklædeforbuddet for de juridiske dommere. Tværtimod er der meget, der tyder på, at regeringen vil ende med at udvide forbuddet til andre grupper af medarbejdere. Værdidebatten er i frit fald.